

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/25/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017201042
Dátum vydania rozhodnutia: 23. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1017201042.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a sudcov JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Jany Martinčekovej v právnej veci žalobcu: Občianske združenie Lozorno pre občanov, so sídlom Lozorno 1135, IČO: 50 641 778, zastúpeného Michal Kohn s.r.o., so sídlom 1. mája 16, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, za účasti: 1. CREOTAX s.r.o., so sídlom Lozorno 80, IČO: 45 294 411, zastúpený: SHM PARTNERS s.r.o., so sídlom Svätoplukova 28, Bratislava, IČO: 47 235 616, 2. Ľ. I., O. Q. XX, J., 3. P. O., O. F. XX/XX, J., 4. Q. X., O. Y.R. XXX/XX, J., 5. H.K.. O. Z., O. S. XX, J., 6. S. U. V., O. Q. X, O., 7. H.. Q. V., O. K. XXX/XX, J., 8. H.. X. Y., O. R. X, J., 9. Q. S., O. B. XXX, J., 10. Z. S. W., O. F. X, O., 11. R. W., O. O. X, O., 12. Q. W., O. U. X, O., 13. V.. P. Q., O. X. XX, O., 14. Q. I., O. Q. XX, J., 15. H. I., O. S. XXX, 16. B. Š., O. W. XX, J., 17. H.. G. K., O. V. XXX/X, J., 18. P. G., O. Z. XX, J., 19. F. R., O. W. XX, J., 20. Q.. H. I., O. G. XXX/XX, J., 21. Združenie domových správ, so sídlom Rovniankova 14, Bratislava, 22. Občianska iniciatíva, X. W.Á., R. X, J., 23. Q.. P. S., O. Z. XX, J., všetci v zastúpení: Q., O. Z. XX, J., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP3-2017/050347-HAN zo dňa 15. mája 2017, o kasačnej sťažnosti účastníka konania 1. proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/140/2017-287 zo dňa 22. októbra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/140/2017-287 zo dňa 22. októbra 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 5S/140/2017-287 zo dňa 22. októbra 2019 z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/, f/ a g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Malacky č. OU-MA-OSZP-2017/000540/GAM zo dňa 27. februára 2017 a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

2. Napadnutým rozhodnutím č. OU-BA-OOP3-2017/050347-HAN zo dňa 15. mája 2017 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu, ako aj účastníkov konania a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Malacky č. OU-MA-OSZP-2017/000540/GAM zo dňa 27. februára 2017, ktorým bolo po vykonaní zisťovacieho konania o posudzovaní navrhovanej činnosti podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“) rozhodnuté, že navrhovaná činnosť „MAN Truck & Bus center Bratislava“, ktorej navrhovateľom je spoločnosť CREOTAX s.r.o., a ktorá bude umiestnená na parcele č. XXXX/XXX B. S..Ú. J., sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z.

3. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že v danom prípade bolo úlohou súdu v kontexte námietok žaloby, vyjadrenia žalovaného a účastníkov konania, posúdiť rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového orgánu zo dňa 27. februára 2017 potvrdil, či vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, či toto je preskúmateľné čo do dôvodov, a či postup, ktorý mu predchádzal, je zaťažovaný takými vadami ako tvrdí žalobca.

4. Vo vzťahu k žalobnej námietke, spočívajúcej v tvrdení, že v prípade Zámeru navrhovanej činnosti je nepochybné, že ani jeden zo zákonných dôvodov uvedených v § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. na upustenie od variantného riešenia nebol daný, rovnako ako nebol daný akýkoľvek iný dôvod, ktorý by sa svojím obsahom dal nazvať výnimočným objektívnym dôvodom nemožnosti vykonania variantného riešenia Zámeru, dal do pozornosti, že žalovaný listom zo dňa 29. novembra 2016 oznámil žiadateľovi, že na základe jeho listu zo dňa 16. novembra 2016 o upustení od variantného riešenia navrhovanej činnosti, po zvážení argumentov v nich uvedených upustil od požiadavky variantného riešenia Zámeru navrhovanej činnosti podľa § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. Správny súd ďalej uviedol, že z administratívneho spisu zistil, že žiadateľ doručil uvedený Zámer prvostupňovému orgánu až dňa 20. decembra 2016, preto pokladal za zmatečné, na základe akého dokumentu rozhodol prvostupňový orgán o upustení od posudzovania variantného riešenia navrhovanej činnosti.

5. Ohľadom uvedeného správny súd taktiež uviedol, že rozhodnutie o upustení od variantného riešenia nie je rozhodnutím v správnom konaní, ktorá výnimka je zakotvená v § 64 písm. c/ zákona č. 24/2006 Z.z. Zároveň však dodal, že žalobca a ďalší účastníci konania v priebehu pripomienkovania zámeru podľa § 23 cit. zákona a v odvolacom konaní sa domáhali variantného riešenia a argumentovali, že v okolí obce Lozorno a v iných častiach jej katastrálneho územia mimo územia určeného na bývanie sú umiestnené a vykonávané činnosti priemyselného charakteru už v jestvujúcich priemyselných parkoch. Tiež doplnil, že prvostupňový orgán a ani žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach týmito argumentmi nezaoberali.

6. Ku žalobnej námietke, že ani jedno z napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy sa nezaoberalo vyhodnotením prahových hodnôt týkajúcich sa objektov na opravu a údržbu automobilovej techniky, a to napriek tomu, že činnosťou, ktorá môže mať dopad na životné prostredie je prioritne servis nákladných vozidiel a umyváreň a nie podlahová plocha resp. stojiská pre vozidlá, uviedol, že prvostupňový orgán a ani žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach nezaoberali vyhodnotením prahových hodnôt týkajúcich sa objektov na opravu a údržbu automobilov, nakoľko prvoradou činnosťou je servis nákladných vozidiel a umyváreň. Taktiež poukázal na skutočnosť, že zo Zámeru žiadateľa informácia o plánovanom počte opravárenských miest sa v ňom neuvádza. Dodal, že administratívne orgány sa zaoberali výlučne informáciou uvedenou navrhovateľom, t.j. prahovými hodnotami uvedenými v Prílohe č. 8 časť 9 Infraštruktúra, položka č. 16 rozloha podlahovej plochy a počet navrhovaných stojísk. V prípade, že by bola v Zámere uvedená informácia o plánovanom počte opravárenských miest (nakoľko ide o servis automobilovej techniky) museli by postupovať podľa Prílohy č. 8 časť 13 Doprava a telekomunikácie položka č. 14 zákona č. 24/2006 Z.z. „Objekty na opravu a údržbu automobilovej techniky s kapacitou od 50 opravárenských miest (povinné posudzovanie vplyvov na životné prostredie), s kapacitou od 30 do 50 opravárenských miest“ (povinné zisťovacie konanie).

7. Ohľadom namietanej nezákonnosti výroku prvostupňového rozhodnutia uviedol, že prvostupňový orgán v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní uvádzal podmienky, a teda nie je v súlade s § 20a písm. a/ zákona č. 24/2006 Z.z. Zdôraznil, že výrok rozhodnutia v zisťovacom konaní tak, ako to vyplýva zo zákona č. 24/2006 Z.z. neoprávňoval prvostupňový orgán, aby uložil žiadateľovi akékoľvek podmienky a povinnosti vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov, ktoré mu boli doručené k Zámeru navrhovanej činnosti. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán sa musí vysporiadať so všetkými pripomienkami, ktoré mu boli doručené k Zámeru. Žalovaný túto nesprávnosť výroku v odvolacom konaní neriešil a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Považoval tiež za potrebné dodať, že výrok rozhodnutia musí byť v súlade s § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

8. Ďalej k žalobcom namietanému nesúladu umiestnenia navrhovanej činnosti s územným plánom obce Lozorno, uviedol, že táto námietka je opodstatnená. Vyslovil, že vedomosť o tom, že navrhovaná činnosť je v rozpore s územným plánom mal prvostupňový správny orgán a tiež aj žalovaný. Táto skutočnosť vyplýva z administratívneho spisu, v ktorom je založená Žiadosť o územnoplánovaciu informáciu zo dňa 25. januára 2017, ako aj Vyjadrenie obce Lozorno zo dňa 27. januára 2017. Žalobca tiež založil do súdneho spisu (č.l. 33) Uznesenie Obecného zastupiteľstva v Lozorne zo zasadnutia konaného dňa 25. januára 2017, ktoré vyjadrilo svoj nesúhlas so Zámerom výstavby MAN Truck & Bus center Bratislava v katastri obce Lozorno.

9. Nestotožnil sa so záverom žalovaného, že „Zámer navrhovanej činnosti nie je priemyselnou stavbou, ako uvádzajú odvolatelia. Priemyselnou stavbou nie je ani časť zámeru, ktorá má slúžiť ako servisný areál pre nákladné vozidlá a autobusy. Tento objekt spadá pod okruh budov definovaných ako občianska vybavenosť, pretože bude slúžiť pre servisné a opravárenské činnosti pre medzinárodnú tranzitnú autobusovú dopravu, nie pre priemyselnú výrobu.“. Správny súd ďalej uviedol, že občianska vybavenosť predstavuje široký komplex zariadení a účelovo upravených plôch, ktorých cieľom je uspokojovanie najrozmanitejších potrieb obyvateľov všetkých vekových kategórií. Ako vyplýva z metodického dokumentu „Štandardy minimálnej vybavenosti obcí“ Inštitútu urbanizmu a územného plánovania Urbion, sa tak občianskou vybavenosťou rozumejú zariadenia podľa druhu činnosti, ktoré sú zatriedené do funkcií, ktorými sú: školstvo, športové zariadenia, zdravotníctvo, sociálne služby, kultúrne zariadenia, cestovný ruch, služby, finančné služby, obchod a verejné stravovanie. Terminologickú špecifikáciu zariadení občianskej vybavenosti je možné podľa citovaného metodického pokynu odvodiť od § 43c zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon). V odseku 1 sú definované nebytové budovy ako stavby, v ktorých je viac ako polovica ich využiteľnej podlahovej plochy určená na nebytové účely, pričom sú v písmenách a/ - m/ taxatívne vymenované jednotlivé typy nebytových budov. Podľa odseku 2 ak sú budovy určené na rôzne účely, rozlišujú sa podľa hlavného účelu, na ktorý pripadá najväčšia časť využiteľnej podlahovej plochy. Podľa charakteru činnosti sa občianska vybavenosť člení na verejnú a komerčnú vybavenosť. Pod verejnou vybavenosťou sa rozumie taká vybavenosť, ktorá je zabezpečená zo statusu štátu, regiónu, obce. Sem patria tiež zariadenia, ktoré nie sú štátne, ako súkromné školy, cirkevné školy, súkromné zdravotné strediská a iné, ale väčšina pripadá pod správu štátu. Možno sem zaradiť školstvo, zdravotníctvo a sociálnu starostlivosť. Komerčnú vybavenosť charakterizujú zariadenia maloobchodu, verejného stravovania, ubytovania, služieb, čiastočne telovýchovno-športových a kultúrnych zariadení. Ďalšou zložkou občianskej vybavenosti je verejné stravovanie predovšetkým pomocou rýchleho občerstvenia a obnovenia tradície letného posedenia. Podľa odvetvovej klasifikácie ekonomických činností OKEČ do funkčnej zložky služieb možno zaradiť služby ako činnosti v oblasti nehnuteľností, realitné kancelárie, správa nehnuteľností, prenájom strojov a zariadení bez obsluhy. Ďalej prenájom tovaru osobnej spotreby a potrieb domácností, poradenské služby a mnohé iné. Ďalšou časťou sú finančné služby, kde ide o služby bankového typu, poisťovacie inštitúcie a komerčné služby zamerané na leasing. Všetky kultúrne zariadenia plnia dôležitú funkciu či ako stredisko miestneho kultúrneho života, ako aj stredisko vzdelávania, prístupu k informáciám a svojimi aktivitami ovplyvňujú a podporujú cestovný ruch. Medzi vybrané zariadenia patria: knižnice, múzeá a galérie, divadlá a polyfunkčné kultúrne zariadenia, hvezdárne (s planetáriom), kiná, prípadne ešte samostatné koncertné a výstavné sály. Ďalšou zložkou je verejná zeleň. Zaraďuje sa sem zeleň a mobilná zeleň v uliciach, parkoviská, zeleň na námestiach, pri významných budovách, pomníky a pamätníky, verejnú zeleň

sídlisk, mestské parky a parčíky, odpočinkové lúky, odpočívadlá, prírodné kiná a amfiteátre, náučné chodníky, psie lúky a pod. Určujúcou funkciou tejto kategórie zelene je každodenná krátkodobá rekreácia.

S poukazom na uvedené tiež správny súd nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že servis kamiónov a umývačka je občianskou vybavenosťou.

10. Vo vzťahu k namietanej absencii rozptylovej a hlukovej štúdie v prvostupňovom konaní uviedol, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí v odôvodnení poukázal na Rozptylovú štúdiu a Hlukovú (akustickú) štúdiu. Túto štúdiu nemal k dispozícii prvostupňový orgán, napriek tomu, že to namietal žalobca v priebehu zisťovacieho a odvolacieho konania. Správny súd predpokladal, že táto štúdia bola navrhovateľom doručená žalovanému až v priebehu odvolacieho konania, keďže ju pri zdôvodňovaní napadnutého rozhodnutia použil žalovaný. Pokladal za potrebné dodať, že žalovaný nedal na vedomie účastníkom konania, že tieto štúdie mu boli ako nové dôkazy predložené navrhovateľom, z čoho vyplýva, že žalobca sa k nim nemohol ani vyjadriť. Preto konštatoval, že žalovaný porušil § 33 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko podľa § 60a správneho poriadku ustanovenia prvej a tretej časti sa primerane vzťahujú aj na konanie o odvolaní.

11. Stotožnil sa aj s námietkou žalobcu, že v priebehu prvostupňového správneho konania Zámer neobsahoval žiadne objektívne overiteľné vyhodnotenie dopadu predmetnej činnosti v oblasti produkovaných emisií a zhoršenia kvality ovzdušia, a vo vzťahu k tejto uviedol, že zo Zámeru nie je zrejmé, aká rozsiahla činnosť bude navrhovateľom vykonávaná v servise kamiónov. Ďalej zdôraznil, že navrhovaná činnosť je lokalizovaná v Bratislavskom kraji, okres Malacky, obec Lozorno, v juhozápadnej časti k. ú. J., pričom územie je nezastavané, rovinaté, najbližšia jestvujúca obytná zástavba predstavuje južný kraj intravilánu obce Lozorno vo vzdialenosti cca 465 m od hranice navrhovaného areálu. Podľa územného plánu obce je možné v budúcnosti očakávať posun hranice obytnej zástavby až na vzdialenosť cca 130 m od servisného strediska (viď str. 2 Akustická štúdia č. 17-022-s). Oba orgány verejnej správy posudzovali navrhovateľov Zámer podľa prílohy č. 8 časť 9 Infraštruktúra, položka č. 16 rozloha podlahovej plochy a počet navrhovaných stojísk zákona č. 24/2006 Z.z., nakoľko tieto ukazovatele špecifikoval navrhovateľ v uvedenom Zámere. Správny súd však dospel k záveru, že nakoľko ide o servisné stredisko pre údržbu nákladných vozidiel a autobusov, mali oba orgány verejnej správy postupovať a preverovať uvedený Zámer podľa Prílohy č. 8 časť 13 Doprava a telekomunikácie, položka č. 14 zákona č. 24/2006 Z.z. a nie len prebrať argumentáciu navrhovateľa Zámeru.

12. Za opodstatnenú pokladal aj žalobnú námietku, že stavba Zámeru a navrhovaná činnosť výrazne narušia dosiaľ nenarušený krajinný ráz danej krajiny, ktorý je hodný osobitnej ochrany, ku ktorej uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením prvostupňového správneho orgánu, že krajínovtvorba nie je predmetom zisťovacieho konania, a preto sa s touto námietkou nebude zaoberať, pričom žalovaný sa s touto námietkou žalobcu v napadnutom rozhodnutí nezaoberal vôbec. V tejto súvislosti dal správny súd do pozornosti orgánom verejnej správy, že § 3 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z.z. vplyv na krajinu definuje ako vplyv na životné prostredie. Dodal, že uvedený Zámer sa má realizovať v rozpore s územným plánom obce Lozorno (doplnok č. 5 územného plánu obce Lozorno), pričom je správne súdu známe, že pri diaľnici medzi Lozornom v smere na Malacky, na niekdajšom lesnom zhorienisku je vybudovaný priemyselný park Záhorie.

13. Napokon ku námietke žalobcu, že Zámer úplne bagatelizuje negatívne vplyvy servisného strediska pre kamióny a naopak vyzdvihuje sociálno-ekonomické výhody tohto projektu pre obyvateľov obce Lozorno, hoci títo zaujímajú negatívne stanovisko k uvedenému projektu, uviedol, že oba orgány verejnej správy sa stotožnili s navrhovateľovými tvrdeniami uvedenými v Zámere (str. 51, 57 a tabuľka 22 uvedená na str. 50), ktorý uprednostňuje sociálno-ekonomické výhody Zámeru pre obyvateľov obce a podceňuje negatívny vplyv na životné prostredie, čo vyplýva z vyhodnotenia spracovateľa Zámeru.

14. Rovnako tak správny súd považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že účelom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa § 2 zákona č. 24/2006 Z.z. je najmä zabezpečiť vysokú úroveň

ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii enviromentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov, so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja, komplexne zistiť, popísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy na životné prostredie, objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti, určiť opatrenia, ktoré zabránia alebo zmenšia znečisťovanie alebo poškodzovanie životného prostredia, získať objektívny odborný podklad pre schválenie strategického dokumentu a vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

15. V tejto súvislosti dal do pozornosti aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 223/09-131 27. mája 2010, v ktorom tento okrem iného uviedol, že „účinná starostlivosť o životné prostredie je ústavnou hodnotou (čl. 44 ods. 4 ústavy), o ktorú dbá štát. Subjektom práva na priaznivé životné prostredie je každý (čl. 44 ods. 1 ústavy). Štát zabezpečuje účinnú starostlivosť o životné prostredie všestranne, pričom základné formy tejto starostlivosti sú normotvorba (právny rámec ochrany) a dozor orgánov štátnej správy pre životné prostredie nad vybranými činnosťami v oblasti životného prostredia. Prejavom významu požiadavky na účinnú ochranu a starostlivosť o životné prostredie je jej zakotvenie v normách najvyššej právnej sily. Okrem ústavy ide o množstvo medzinárodných zmlúv, ale aj komunitárne právo, ktoré otázkam spojeným s ochranou a tvorbou životného prostredia venujú zvýšenú pozornosť. S ohľadom na to, že subjektom práva na priaznivé životné prostredie je podľa ústavy každý, Slovenská republika prijala viaceré právne záväzky smerom k zabezpečeniu účasti verejnosti na rozhodovacích procesoch orgánov verejnej správy vo sfére životného prostredia. V medzinárodno-právnej rovine ide najmä o Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (publikovaný pod č. 43/2006 Z.z.; ďalej len „Aarhuský dohovor“). V zákonnej rovine ide napr. o zákon č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, do ktorého bola implementovaná Smernica Rady 96/61/ES o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania v znení smernice 2003/35/ES, ako aj zákon o EIA.“

16. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu a účastníkom konania 1. až 23. náhradu trov konania nepriznal.

II.

17. Proti tomuto rozsudku podal účastník konania obchodná spoločnosť CREOTAX s.r.o. v postavení sťažovateľa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

18. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

19. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal na porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatku riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Mal za to, že správny súd sa v konaní náležite nezaoberal a nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, ktorú uplatnil v predmetnom konaní. Preto tvrdil, že neexistoval zákonný dôvod pre zrušenie rozhodnutí na základe postupu podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/, f/ a g/ SSP.

20. Nesprávne právne posúdenie veci sťažovateľ videl v závere krajského súdu, že ani správny orgán prvého stupňa, ani žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach nezaoberali argumentami žalobcu a ďalších účastníkov o tom, že v okolí obce Lozorno a v iných častiach jej katastrálneho územia mimo územia určeného na bývanie, už sú umiestnené a vykonávané činnosti priemyselného charakteru v jestvujúcich priemyselných parkoch. Zdôraznil, že správne orgány sa komplexne zaoberali výsledkami zisťovacieho konania, ktoré nepoukázali na žiadne prekročenie medzných hodnôt alebo limitov, ustanovených osobitnými predpismi na úseku životného prostredia v dôsledku realizácie alebo prevádzky navrhovanej činnosti. Vzhľadom na zvolenú lokalitu stavby a vzdialenosť najbližších obytných zón podľa vyjadrenia žalovaného nemožno predpokladať nepriaznivý vplyv na obytné celky a obyvateľstvo.

21. Rovnako tak vo vzťahu k záverom krajského súdu namietal, že navrhovaná činnosť nebola a ani nemôže byť posudzovaná podľa Prílohy č. 8 časť 13 Doprava a telekomunikácie položka č. 14 zákona č. 24/2006 Z.z. z dôvodov, že navrhovaná činnosť je hlboko pod limitnými hodnotami pre zisťovacie konanie, a to aj pre povinné hodnotenie vplyvov na životné prostredie pre danú položku Prílohy č. 8. Tieto skutočnosti podľa sťažovateľa jasne vyplývajú z grafickej časti Zámeru a jeho Prílohy č. 3, kde sú vo výkrese zakreslené dve servisné jamy, jedna diagnostická jama, umývacia hala, priestor servisu a priestor pre autobusy. V objekte tak môže byť umiestnených a opravovaných spolu maximálne 7 vozidiel.

22. Taktiež zdôraznil, že obec Lozorno k stavbe podľa Zámeru žiadateľa vydala stanovisko č. 978/2016 zo dňa 28. novembra 2016, v ktorom potvrdzuje, že navrhovaná činnosť a stavba s ňou spojená je v súlade s územným plánom obce Lozorno. Dodal, že je podľa územného plánu obce Lozorno predmetná plocha určená pre občiansku vybavenosť a parkovacie plochy, ako aj pre vybavenie pre medzinárodnú tranzitnú a automobilovú dopravu. Pod občiansku vybavenosť v plnom rozsahu možno v zmysle stanoviska č. 978/2016 zo dňa 28. novembra 2016 a územného plánu obce Lozorno zaradiť tiež plánované obchodné a gastrorelaxačné centrum, spolu s čerpacou stanicou, ktoré má byť súčasťou areálu podľa Zámeru.

23. Napokon uviedol, že v procese zisťovacieho konania sa vyjadril aj Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava, a to konkrétne listom č. HŽP/04012/2017 zo dňa 12. januára 2017, v ktorom konštatoval, že z hľadiska ochrany verejného zdravia netrvá na posudzovaní Zámeru podľa zákona. Tiež v liste uviedol, že vzhľadom na vzdialenosť činnosti od obytnej zástavby v obci Lozorno je predpoklad, že prevádzka nespôsobí zhoršenie súčasných hlukových pomerov. Taktiež však ustanovuje povinnosť v rámci skúšobnej prevádzky navrhovanej činnosti vykonať meranie hluku a preukázať ním dopad na obytnú zástavbu i rekreačný areál golfového ihriska. Stavba bude ďalej posúdená podľa zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v územnom konaní i pri začatí prevádzky, najmä z hľadiska hlukových pomerov a pracovného prostredia.

24. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

25. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa vyjadril podaním zo dňa 18. júna 2020.

26. Uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu pokladá za zákonný a riadne odôvodnený. Mal za to, že kasačná sťažnosť účastníka konania 1. je nielen nesprávna a neudržateľná, ale aj účelová, keď žalobca s cieľom obhájiť pochybenia správnych orgánov zavádzajúco a nesprávne cituje znenie právnych predpisov, resp. prichádza s novou argumentáciou a dôkazmi, ktoré v doterajšom súdnom konaní nepredložil, hoci tak urobiť mohol a mal. Tvrdil, že dôvody kasačnej sťažnosti nie sú dané, nakoľko žalobca svoju argumentáciu, ani dôkazy v súdnom konaní pred krajským súdom nepredložil, teda krajský súd nemohol porušiť jeho právo na spravodlivý proces tým, že by sa s touto nepredloženou argumentáciou nevysporiadal vo svojom rozsudku. Ďalej uviedol, že nie je zrejmé, s akými dôkazmi sa krajský súd podľa žalobcu nesprávne právne vysporiadal, keď jediný dôkaz predložený žalobcom (uznesenie obecného zastupiteľstva Lozorno z 25. januára 2017) nebol rozhodujúcim podkladom na vydanie rozsudku.

27. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

28. Žalovaný, ako ani účastníci konania 2. až 23. sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa písomne nevyjadrili.

IV.

29. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené na vedomie žalovanému, ako aj sťažovateľovi dňa 22. júna 2020, a taktiež aj účastníkom konania 2. až 23. prostredníctvom spoločného zástupcu dňa 08. júla 2020.

V.

30. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

31. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

32. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

33. Z dôvodovej správy k zákonu č. 423/2020 Z.z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva, ktorý v článku XX novelizoval aj zákon č. 757/2004 Z.z. vyplýva, že zákonodarca vo vyššie citovanom odseku 2 upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré aj dokončí.

34. Podľa § 3 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z.z. na účely tohto zákona vplyv na životné prostredie je akýkoľvek priamy alebo nepriamy vplyv na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí, flóru, faunu, biodiverziu, pôdu, klímu, ovzdušie, vodu, krajinu, prírodné lokality, hmotný majetok, kultúrne dedičstvo a vzájomné pôsobenie medzi týmito faktormi.

35. Podľa § 20a zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia obsahuje

a/ odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13 alebo

b/ odôvodnenie záverečného stanoviska vrátane toho, ako sa príslušný orgán vysporiadal s jednotlivými stanoviskami doručenými v priebehu posudzovania vplyvov, ako aj s odborným posudkom podľa § 36 a dôvody odsúhlasenia alebo neodsúhlasenia realizácie navrhovanej činnosti podľa § 37 ods. 4 a prílohy č. 12 časti VII a c/ ďalšie údaje uvedené v prílohe č. 12.

36. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. ak má byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovaná činnosť alebo jej zmena, navrhovateľ je povinný pred začatím povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti alebo jej zmene doručiť príslušnému orgánu zámer s náležitosťami podľa odsekov 3 až 5; zámer je navrhovateľ povinný doručiť písomne a elektronicky a zároveň vopred dohodnúť s príslušným orgánom potrebný počet písomných vyhotovení pre dotknuté obce. Túto povinnosť nemá, ak doručil k navrhovanej činnosti alebo jej zmene zámer v priebehu zisťovacieho konania podľa § 29.

37. Podľa § 64 zákona č. 24/2006 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem

a/ konania podľa druhej časti zákona,

b/ osobitosti podľa § 20 ods. 1 a 3,

c/ upustenie od variantného konania podľa § 22 ods. 3,

d/ určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2,
e/ určenie rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30.

38. Predmetom konania pred správny súdom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy č. OU-BA-OOP3-2017/050347-HAN zo dňa 15. mája 2017, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu, ako aj účastníkov konania a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Malacky č. OU-MA-OSZP-2017/000540/GAM zo dňa 27. februára 2017. Predmetným rozhodnutím správny orgán prvého stupňa po vykonaní zisťovacieho konania o posudzovaní navrhovanej činnosti podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodol, že navrhovaná činnosť „MAN Truck & Bus center Bratislava“, ktorej navrhovateľom je spoločnosť CREOTAX s.r.o. (sťažovateľ), a ktorá bude umiestnená na parcele č. XXXX/XXX B. S..Ú. J., sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z.

39. Úlohou najvyššieho správneho súdu bolo preskúmať rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/140/2017-287 zo dňa 22. októbra 2019 v medziach podanej kasačnej sťažnosti, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy č. OU-BA-OOP3-2017/050347-HAN zo dňa 15. mája 2017, najmä z toho pohľadu, či kasačné body sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu.

40. Na úvod najvyšší správny súd konštatuje, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie.

41. Po dôkladnom preskúmaní kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku, pri súčasnom zohľadnení všetkých vyššie uvedených aspektov a záverov, najvyšší správny súd konštatuje, že rozhodnutiu krajského súdu chýba argumentačne zrozumiteľný a jasný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Krajský súd svoje rozhodnutie náležitým a dostatočne presvedčivým spôsobom neodôvodnil a odôvodnenie rozsudku považuje najvyšší správny súd za nezrozumiteľné.

42. Z ustanovenia § 139 ods. 2 SSP vyplýva, že argumenty uvádzané správnym súdom si nesmú navzájom odporovať. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej správny súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zatiaľ čo vo výroku správny súd vyslovuje ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplynúť prečo tak rozhodol. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a preskúmateľné z pohľadu kasačného súdu.

43. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky predstavuje požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jeden zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, nakoľko iba vecne správne a náležité, t. j. zákonom predpísaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, je spôsobilé napĺňať ústavné kritériá vyplývajúce pre neho jednak z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

44. V zmysle ustanovení čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, má účastník súdneho konania právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, v ktorom sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vysporiada so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré sú na rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, a teda na také rozhodnutie, ktoré nie je zjavne neodôvodnené ani arbitrárne.

45. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky taktiež vyplýva, že „Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú

presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.06.2008).

46. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku najvyšší správny súd dáva do pozornosti, že integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04). Najvyšší správny súd má za to, že krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne nezaoberal, nevysporiadal sa s podstatnými námietkami žalobcu a nevyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré by náležite aj odôvodnil, pričom dospel k nesprávnym a pochybným záverom o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia.

47. Kasačný súd vo vzťahu k vytýkanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia krajského súdu uvádza, že s existenciou tejto vady je potrebné sa zaoberať najmä v kontexte skúmania určitosti a zrozumiteľnosti právneho posúdenia prejednávanej veci. Pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej správny súd podriadi skutkový a právny stav veci pod príslušnú právnu normu. Relevantné skutkové okolnosti a právne argumenty v prejednávanej veci sú myšlienkovým postupom správneho súdu podradené pod hypotézu právnej normy, ktorá sa má v danej veci aplikovať. V odôvodnení správny súd odcituje túto právnu normu a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlí, ktoré zo skutkových okolností a právnych argumentov odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy. Správny súd sa tiež vyjadri, ako túto právnu normu interpretuje.

48. Uvedené náležitosti právneho posúdenia však v napadnutom rozhodnutí krajského súdu v plnej miere absentujú. Krajský súd vyslovil, že preskúmané rozhodnutie žalovaného trpí nasledovnými vadami v zmysle § 191 ods. 1 SSP:

- c/ vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- d/ je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
- f/ skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- g/ došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

Konštatované pochybenia žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa však nevyhodnotil v tom smere, ktorý z uvedených zákonných dôvodov pre zrušenie napadnutých rozhodnutí bol toutorou vytýkanou vadou naplnený. Kasačný súd preto nemá možnosť posúdiť, či došlo k reálnemu naplneniu zrušujúcich dôvodov, keďže krajský súd síce uvedené vady v rozhodnutiach, ako aj v postupe smerujúcom k ich vydaniu konštatoval, avšak vo svojom rozhodnutí nešpecifikoval, v čom konkrétne spočívali, teda absentuje záver o tom, ktoré skutkové okolnosti, ako aj právne závery odôvodňujú aplikáciu vyššie uvedených ustanovení.

49. Navyše odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu nespĺňa ani požiadavku, že argumenty uvádzané správnym súdom si nesmú navzájom odporovať. Hoci krajský súd vyslovil nepreskúmateľnosť preskúmaných rozhodnutí (nešpecifikujúc bližšie, či spočívala v

nezrozumiteľnosti rozhodnutia alebo v nedostatku odôvodnenia), teda mal pochybnosti o význame rozhodnutí (pozri k tomu napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, sp. zn. 2Ads 58/2003), súčasne napadnutým rozhodnutiam vyčítal vadu nesprávneho právneho posúdenia veci, čím označil skutkové zistenia za dostatočne určité na to, aby z nich boli vyvedené právne závery, a súčasne aby mohol relevantne posúdiť, či na takto zistený skutkový stav bola správne aplikovaná právna norma.

50. Kasačný súd ďalej považuje za potrebné uviesť, že nakoľko v danom prípade ide o rozhodnutie krajského súdu, ktorým tento zrušil rozhodnutia správnych orgánov a vrátil vec na ďalšie konanie, bolo povinnosťou krajského súdu v odôvodnení uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať (§ 139 ods. 2 veta druhá SSP), teda opomenul tiež povinnosť jasne formulovať, aké procesné úkony má orgán verejnej správy vykonať na odstránenie väd, ktoré boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia. Napokon správny súd v rozpore s ustanovením § 139 SSP v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia neuviedol ani svoj jasný a zrozumiteľný právny názor na skutkové a právne otázky súvisiace so zrušovanými rozhodnutiami, nakoľko uvedeným má správny súd za cieľ nasmerovať priebeh ďalšieho konania pri rešpektovaní záväzných procesných pravidiel, ktorými sa riadi to-ktoré administratívne konanie.

51. S ohľadom na uvedené pochybenia majúce za následok zmätočnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, kasačný súd právny názor krajského súdu o potrebe zrušiť preskúmané správne rozhodnutia pokladal za predčasný a ničím nepodložený. Takéto odôvodnenie vykazuje známky vnútornej nekonzistentnosti, teda na jeho základe nie je možné overiť správnosť záverov krajského súdu, keďže trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

52. Napokon kasačný súd dodáva, že vada nepreskúmateľnosti sa spája aj s časťou odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, vzťahujúcou sa k tretej výrokovej vete rozsudku krajského súdu, ktorou rozhodol o nároku na náhradu trov konania účastníkov konania 1. až 23. Existenciu predmetnej vady v tejto časti spôsobuje absencia uvedenia zákonných ustanovení, podľa ktorých bolo rozhodnuté.

53. Preto s poukazom na § 462 ods. 1 SSP kasačný súd preskúmaný rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude v zmysle vyššie uvedených právnych názorov kasačného súdu (§ 469 SSP) vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

54. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

55. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

